tatem secuti, sex tantum carmina* ita appellari affirmant. Hoc si verum est, statuendum videtur, carminibus illis, quoniam non omnia ad unum idemque poeseos genus pertinent, nomen illud propter auctorum celebritatem inditum fuisse. Contra si Visvanátham, Sáhitya Darpani auctorem sequeris, e carminum magnorum numero Meghadútam quidem excludas necesse est, ab alia parte vero latius patebit hæc appellatio. Dicit enim Visvanáthas,† ita appellari quodvis carmen, complectens plura capita (numerum octonarium excedere debent), in quo sive dei alicujus, sive Kshatriyi e nobili stirpe oriundi, seu denique complurium unius familiæ regum facta celebrentur: ita ut e. g. Bhartriharis carmen, Bhattikávya appellatum, atque alia fortasse hoc nomine designanda forent.

Res quæ mihi hujus carminis edendi occasionem dedit, hæc est. Vir quidam juvenis, quem in ipsa India immatura mors patriæ, litteris, et parentis amori eripuit, Raghuvansæ partem (inde a capite secundo usque ad initium capitis duodecimi, nisi me fallit memoria) in linguam anglicam verterat. Hanc versionem defuncti pater tradiderat societati virorum illustrium, qui in hac urbe libros Orientales vertendos atque edendos curant. Qui cum vidissent, hoc carmen dignum esse, quod publici juris fieret, me invitabant, ut versionem illam ad finem perducerem. Allectus Kálidásæ nomine, libenter suscepi laborem, simul de textu edendo cogitans: mox

-whiteling on the like in the

coulty are during

^{*} Carmina, quæ Colebrookius (As. Res. vol. x.) et Wilsonus (Lex. Sansk. s. v. महाकाय) enumerant, hæc sunt:

^{1,} Kálidásæ Kumárasambhava,

^{2,} ejusdem Raghuvansa,

^{3,} ejusdem Meghadúta,

^{4,} BHÁRAVIS Kirátárjuníya,

^{5,} Sríharshæ Naishadhíya,

^{6,} MAGHÆ Sisupálabadha.

⁺ Sáhitya Darp. pp. 214 et 215. edit. Calcutt. 1829. 8.